

Потом је, у складу са препорукама из Мале пута ЕУ и захтева из Студије изводљивости, Парламентарна скупштина БиХ усвојила Закон о јавном радио-телевизијском систему БиХ, а затим и Закон о јавном радио-телевизијском сервису БиХ, чиме је поред већ постојећих РТВ, ФБиХ и РРС, основан и трећи јавни радио-телевизијски сервис у БиХ, БХРТ. Законом о јавном радио-телевизијском систему БиХ уређују се односи три јавна РТВ сервиса у БиХ. Законом је прописано да систем јавног емитовања у БиХ чине: Радио - телевизија БиХ, Радио - телевизија Републике Српске, Радио-телевизија ФБиХ, чије дјеловање се уређује ентитетским законима о сервису. Наведеним законом предвиђено је успостављање заједничке управљачке структуре између јавних РТВ сервиса - Корпорације јавних РТВ сервиса БиХ, која би била одговорна за рад преносне мреже, њено управљање и одржавање, међународно представљање јавних РТВ сервиса, дојелу фреквенција, права у вези са страним пропрамом, руковођење имовином и техничким ресурсима, руковођење оглашавањем итд. Због противљења Владе Републике Српске и РРС, поменута Корпорација још увијек није формирана, а извјесно је да би успостављање Корпорације у складу са принципима

у области емитовања, 2002. године, високи представник за БиХ је донио Одлуку којом се проглашава Закон о основама јавног радио-телевизијског система и о јавном радио-телевизијском сервису БиХ.

Због оваквог Закона о комуникацијама, сваки захтев Владе Републике Српске, односно Министарства саобраћаја и веза Републике Српске, за доношење одређених одлука од интереса за Републику Српску или се одбије или се уопште не разматра од стране институција на нивоу БиХ, а посебно Регулаторне агенције за комуникације БиХ. Финансијски ефекти по Републику Српску ордају се у губитку значајних финансијских средстава која јој припадају у области телекомуникација, док се развој ове области врши искључиво по одлукама са нивоа БиХ.

Закон о комуникацијама БиХ је касније био "основ" за доношење бројних прописа и докумената који нису имали сагласност надлежних институција Републике Српске, између осталог и Политика сектора електронских комуникација. Бројне су одлуке које је Савјет министара доносио на основу овог закона, а међу њима је и Одлука о дозволама за кориштење радиофреквенцијског спектра за пружање услуга путем мобилних приступних система, гдје нису уважене примједбе да се намјена утроска ових средстава утврђује уз сагласност Владе Републике Српске.

Финансијским средствима, док ентитети не одлучују о расподјели тих средстава. Није дефинисано који проценат тих средстава припада ентитетима и расподјелама најчешће не добијају ништа од тог износа или се добије дио на име пројеката за мрежу путева и развоја путне инфраструктуре.

Иако је 2002. године установањем Високи судски и тужилачки савјет Републике Српке, 2004. године је Народна скупштина Републике Српке донијела Закључак којим је пропоручила Влади Републике Српке да потпише Споразум о преносу надлежности

На овај начин су престали са радом Високи судски савјет и Високи тужилачки савјет у Републици Српској, као и у БиХ, који су били регулаторна тијела на нивоу ентитета у областима рада суда и јавних тужилаштава и до тада обављали послове именовања и разјешавања носилаца правосудних функција, спровођења едукације, давања сагласности на унутрашњу организацију и систематизацију радних мјеста, примјеру плана буџета, спровођење дисциплинског поступка и др.

Високи представник се није заузео на својој одлуци којом је формирао Високи судски и тужилачки савјет Републике Српке и тиме укинуо претходна два савјета, већ је успоставио потпуно нови Високи судски и тужилачки савјет на нивоу БиХ.

Одлуком високог представника Волфганга Петрича о доношењу Закона о Високом судском и тужилачком савјету Републике Српке укинута су Високи судски савјет и Високи тужилачки савјет Републике Српке. Такође, чланом 18. овог закона потпуно је одузето овлаштење Народној скупштини Републике Српке да бира и разјешава судије и предсједнике судова, јавне тужиоце и замјенике јавних тужилаца. Доношењу горе наведеног закона претходила је Одлука високог представника Волфганга Петрича о аманданима на Устав Републике Српке.

2.1.5 Правосудни систем

Радио-телевизија Републике Српке чини напоре у јачању властите инкасант службе и наплате РТВ таксе за подручје Републике Српке, док истовремено, друга два јавна сервиса у БиХ не чине готово ништа на том пољу. Према анализама које је радила Радио телевизија Републике Српке, на територији БиХ наплатом РТВ таксе није обухваћено око 540.000 претплатника, због чега се проценjuje да је Радио телевизија Републике Српке до сада оштећена за око 12 милиона КМ.

Као један од основних проблема у функционисању јавног РТВ сервиса Републике Српке наводи се проблем наплате РТВ таксе на територији БиХ. Према Закону о јавном РТВ систему БиХ средстава прикупљена од наплате РТВ таксе и нето доходак од продаје маркетиншког орлашавања улаћују се на јединствен рачун, а потом дијели у омјеру БХРТ 50%, РТРС 25% и РТФБиХ 25%. Због тога је РТРС дужна да дио прихода од наплате РТВ таксе и маркетинга дијели са остала два јавна сервиса.

Закон о јавном РТВ систему БиХ, у потпуности обезвједило статус и аутономију ентитетских јавних РТВ емitera.

Прописи којима се уређују витални интереси конститутивних народа, донесени су када их у истом тексту усвоје Народна скупштина и Вијеће народа. Уколико се не постигне сагласност око текста, спорна питања подносе се на одлучивање Вијећу за заштиту виталног интереса при Уставном суду Републике Српке. Ово Вијеће намећути амандманима има овлаштења да са два гласа судија који долазе из реда једног конститутивног народа може да застави ступање на снагу сваког закона који буде усвојен у Народној скупштини Републике Српке. Са оваквом организацијом Уставног суда сваки закон може да се прогласи штетним по витални национални интерес једног од три конститутивна народа и да се блокира његово ступање на снагу.

Такође, истим амандманима формирано је и Вијеће за заштиту виталног интереса при Уставном суду Републике Српке, које се састоји од седам чланова, по два из реда сваког конститутивног народа и један из реда Осталих.

Високи представник Волфганг Петрич је противправним интервенцијама намећуто амандмане на Устав Републике Српке и формирао је Вијеће народа које врши законодавну власт са Народној скупштини Републике Српке тј. штити витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској. Чине га по осам представника из сва три конститутивна народа, те четири представника из реда осталих.

Народна скупштина Републике Српке је у закључку констатовала да, у случају да се не испоштују закључци Народне скупштине приликом доношења Закона о високом судском и тужилачком савјету БиХ, Народна скупштина задржава право да повуче сагласност на Споразум о преносу надлежности, на исти начин на који је исти и дала, те да се кроз парламентарну процедуру у Парламентарној скупштини БиХ, оспори Закон о високом судском и тужилачком савјету БиХ, Народна скупштина Републике Српке је прихватила Споразум о преносу надлежности са ентитетског на ниво БиХ, али под одређеним условима. Битно је истаћи да је Високи судски и тужилачки савјет Републике Српке уставна категорија и још увијек постоји по Уставу Републике Српке.

са Републике Српке на Парламентарну скупштину БиХ за доношење Закона о установљењу Високог судског и тужилачког савјета БиХ. Истим Закључком је Народна скупштина Републике Српке обавезала Владу Републике Српке и посланике из Српке да се у Парламентарној скупштини БиХ залажу да се кроз Закон уграде рјешења која ће институционално и суштински сачувати утицај ентитета, што подразумева формирање подсавјета са јасно дефинисаном улогом и процедуром рада у односу на Високи судски и тужилачки савјет БиХ, да се текст Споразума прије потписивања усклади са терминологијом из Устава и да сједител Високог судског и тужилачког савјета БиХ буде у Источној Сарајеву.

Одлукама високог представника Леџи Ештауна, 24. Јануара 2003. године донесени су кривични закон БиХ и Закон о кривичном поступку БиХ. Кривични закон БиХ је скоро на идентичан начин дефинисао основна питања кривичног законодавства као што је регулисано у кривичном закону Републике Српске и ФБиХ. Овим законом прописане су групе кривичних дјела која су већ била регулисана у кривичним законима

подршке у раду Суда и Тужилаштва БиХ.

Такође, формирана је и судска полиција БиХ чија је основна улога пружање

уколико немају неопходну сагласност Тужилаштва БиХ (Меморандум). Истрају, онемогућено да подигну оптужницу и заступају предмет код надлежног суда Тужилаштва БиХ, јер је окружним и кантонским тужилаштвима, која су и водила ових кривичних дјела и онемогућено процесуирање појединих предмета мимо воље области истраживача ратних злочина чиме је омогућено селективно процесуирање Равноправност грађана БиХ посебно је нарушена преносом надлежности у

злоупотребе у пракси.

презима надлежност Тужилаштва Републике Српске што је произвело бројне гоњење и за кривична дјела која су прописана ентитетским законима, те на тај начин сукоба од 1992. до 1995. године. Тужилаштво БиХ поступа односно презима кривично злочине које се бави процесуирањем почиоца ратних злочина у периоду ратних Почетком 2005. године успостављено је у склопу Тужилаштва БиХ Одљење за ратне Дјетонског споразума није уопште утврђено постојање Суда и Тужилаштва на нивоу БиХ. успостављен правосудни систем на нивоу заједничких институција иако Анексом 4. Попут Суда БиХ, на исти начин је ванустановно формирано Тужилаштво БиХ и

3. тачка а) Устава БиХ.

ентитетима и између судова различитих ентитета, што је у супротности са чланом VI став (д) овог закона предата надлежност да рјешава сукоб надлежности између судова у ентитетима и Брчко Дистрикту БиХ. Такође, Суду БиХ је у складу са чланом 7. став 3. тачка икаквих критеријума да презима у своју надлежност предмете од било којег суда у својом непрецизношћу отворила простор да Суд БиХ може у било које вријеме без формулација изазвала је оромну рефлексију на функционисање правосудја у БиХ јер је која могу имати озбиљне перекисије или штетне посљедице на привреду БиХ. Оваква кривична дјела прописана законима Републике Српске, ФБиХ и Брчко Дистрикта БиХ, одреда члана 7. став 2. тачка б) овог закона по којој је Суд БиХ надлежан да суди за сва скоро све ове надлежности за поступање. По овом закону посебно је дискутабилна апелациону надлежност, иако Уставни суд БиХ у складу са чланом 6. Устава БиХ има законом је противустановно основан Суд БиХ. Суд је добио кривичну, управну и БиХ, наметнуо закон о суду БиХ који је ступио на снагу 5. децембра 2000. године. Овим Исти високи представник је, супротно одредабама члана III став 3. тачка а) Устава

Одлуком високог представника од 06. октобра 2002. године донесен је и Закон о имунитету Републике Српске, који као и закон на нивоу БиХ утврђује лица која имају право да се позову на имунитет у одбрани у кривичном и парничном поступку. У том смислу, право на имунитет од кривичне или грађанске одговорности имају посланици и

Закон о имунитету БиХ донесен је одлуком високог представника од 6. октобра 2002. године и исти утврђује лица која имају право да се позову на имунитет у одбрани у кривичном и парничном поступку и прописује посебна правила кривичног и парничног поступка која су обавезујућа за тужилаштва, судове, као и друге учеснике у кривичном поступку. Право на имунитет од кривичне или грађанске одговорности имају посланици и чланови Парламентарне скупштине БиХ, а чланови Председништва БиХ и чланова Савјета министара имају право на имунитет од грађанске одговорности.

Поред јачања БиХ нивоа власти, евидентни су и одређени интереси који су нпр. у сфери за предмете ратних злочина задовољени кроз дјеловања у којима су била оптужена лица српске националности у којима је Суд умјесто да примјенује кривични закон СФРЈ, који је важан у вријеме извршења радње кривичног дјела, примјенувао наметнути кривични закон БиХ. То је довело до игнорисања основних принципа кривичног права по коме се на извршиоца кривичног дјела примјенује закон који је био на снази у вријеме извршења кривичног дјела. Примјена кривичног закона БиХ како је предње наведено довела је до крајње селективног приступа у раду Суда БиХ, а сфјера за ратне злочине је само један од примјера који јасно указује на сврху формирања и оснивања Суда БиХ и Тужилаштва БиХ.

Закон о кривичном поступку БиХ такође је преузео одредбе закона о кривичном поступку који су били на снази у Републици Српској и ФБиХ. Основни принципи вођења кривичног поступка (право на правично сљедење, право на одбрану, радње доказивања у кривичном поступку, право на жалбу, итд.) дефинисани су на начин како је већ било прописано у законима намјера ентитета. Једина намјера доношења ових закона је била формирање кривичног законодавства и институција за његово спровођење на нивоу БиХ како би се јачао БиХ ниво власти, а слабиле ентитетске институције, што је супротно основним принципима Дјетонског споразума јер је правосудни систем у БиХ, у складу са чланом 3. став 3. тачка а) Устава БиХ, у искључивој надлежности ентитета.

ентитета: кривична дјела против основних права и слобода човека и грађанина, кривична дјела против човјечности и међународног права, кривична дјела против привреде, кривична дјела против службене дужности, кривична дјела против правосудја, итд. Користећи тзв. "бонска овлашћења" високи представник Валентин Инцко је у јулу 2021. године наметнуо Одлуку којом се доноси Закон о допуни кривичног закона БиХ којом забрањује негирање геноцида, злочина против човјечности и ратних злочина.

- у новембру 2000. године, високи представник за БиХ донио је шест одлука којима су наметнути закони у овој области, и то:
1. Одлука о закону о акредитовању БиХ, којом је наметнут Закон о акредитовању БиХ,
  2. Одлука о закону о оснивању института за акредитовање БиХ, којом је наметнут Закон о оснивању института за акредитовање БиХ,
  3. Одлука о Закону о стандардизацији, којом је наметнут Закон о стандардизацији БиХ,

заснивао рад Републичког завода за стандардизацију и метрологију. Самосталан систем стандардизације и метрологије у Републици Српској и на њима се контроле предмета од државног предмета који су донесени 1999. године, прописала Република Српска је законом из области стандардизације, метрологије и стандардизације и метрологије.

2.1.7 Стандардизација и метрологија

Позивајући се на потребу стварања јединственог привредног простора у БиХ и стварања јасног регулаторног окружења, те у циљу уклањања баријера за пословање, високи представник одлуком доноси Закон о регистрацији правних лица које оснивају институције БиХ. Овим законом уређују се услови и начин регистрације правних особа које оснивају институције БиХ, надлежност за вођење, чување и руковање Регистром за упис правних лица БиХ, поступак регистрације и др.

2.1.6 Регистрација правних лица које оснивају институције БиХ

Област правосуђа је један од најбољих примјера да пренос надлежности не подразумева истовремено и напредак за одређену област. Одлукама високог представника наметнути су закони и формирани су високи судски и тужилачки савјет, Суд БиХ и Тужилаштво БиХ. Поред тога наметнути су и донесени сви проведени прописи и обезбјеђена огромна финансијска средства, а ипак вријеме је показало да наведене институције не функционисау складу са правним стандардима и нормама и њиховим резултатима рада нико у БиХ није задовољан.

Народна скупштина Републике Српске је на 13. Поседној сједници која је одржана дана 19.04.2024. године, усвојила Закон о имунитету Републике Српске и ставила ван снаге закон из 2002. године, који је наметнуо високи представник.

Чланови Народне скупштине и Вијећа народа, а предсједник и потпредсједници Републике Српске као и чланови Владе Републике Српске могу се позвати на имунитет од оптужби за одговорност у парничним поступцима.

И поред вишеструких захјева од представника Републике Српске да, приликом доношења закона о оснивању Института за стандардизацију БИХ, Института за метрологију БИХ, Института за интелекуално власништво БИХ и Института за акредитовање БИХ, сједиште Института за метрологију БИХ и Института за стандардизацију БИХ премијештено у Републику Српску и налази се у Источном Сарајеву. Сви остали институти имају сједиште у ФБИХ, чиме је Република Српска значајно оштећена.

Наведеним прописима Институт за стандарде, метрологију и интелекуалну својину БИХ је подијељен на три института, те су настале нове институције: Институт за стандардизацију БИХ, Институт за метрологију БИХ, Институт за интелекуално власништво БИХ.

Током 2004. године, у овој области су донесена три нова закона и то: Закон о оснивању Института за стандардизацију БИХ, Закон о оснивању Института за интелекуално власништво БИХ и Закон о оснивању Института за метрологију БИХ.

Наведени закони услагашени су са законима донесеним на нивоу БИХ. Републике Српске и нивоа БИХ, односно надлежности Републичког завода за стандардизацију и метрологију и Института за стандарде, метрологију и интелекуално власништво БИХ.

1. Закон о стандардизацији у Републици Српској,
  2. Закон о метрологији у Републици Српској и
  3. Закон о контроли предмета од државног значаја у Републици Српској.
- Због тога су у Републици Српској 2002. године усвојени сљедећи закони:

Српска и реализовала. Сви наведени закони су током 2001. године, у истовјетном тексту, усвојени од стране Парламентарне скупштине БИХ. Овим законима прописано је успостављање ентитетских институција за стандардизацију и метрологију, као и доношење ентитетских закона из области стандардизације, метрологије и контроле предмета од државног значаја и успостављање идентичне структуре у оба ентитета БИХ, што је Република Српска и реализовала.

4. Одлука о Закону о метрологији БИХ којом је наметнут Закон о метрологији БИХ,
5. Одлука о Закону о мјерним јединицама БИХ којом је наметнут Закон о мјерним јединицама БИХ и
6. Одлука о Закону о оснивању института за стандарде, метрологију и интелекуалну својину БИХ којом је наметнут Закон о оснивању института за стандарде, метрологију и интелекуалну својину БИХ.

Изборним законом БиХ из 2001. године регулисан је поступак избора чланова Предсједништва БиХ и чланова и делегата Парламентарне скупштине БиХ и утврђени принципи који важе за изборе на свим нивоима власти у БиХ.

2.1.9 Изборно законодавство

Одлуком високог представника од 18. марта 2005. године донесен је и Закон о привременој забрани распосталања државном имовином Републике Српске. Народна скупштина Републике Српске је на 27. сједници одржаној 14. децембра 2010. године донјела Закон о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је распосталања.

Закон о привременој забрани распосталања државном имовином БиХ донесен је одлуком високог представника од 18. марта 2005. године, а након чега је услиједило много измјена предметног закона којима се привремена забрана распосталања имовином продужава. Прије доношења овог закона, распосталање државном имовином на територији Републике Српске се вршило у складу са прописима којима се регулише област имовинско-правних односа у Републици Српској.

2.1.8 Располагање имовином

У области заштите интелектуалне својине, све послове је презео Институт за интелектуално власништво БиХ.

Због свега наведеног, Републички завод за стандардизацију и метрологију је, Законом о измјенама и допунама Закона о метрологији Републике Српске и Законом о метрологији у Републици Српској, вратио одређене надлежности као што су: овлашћивање лабораторије за верификацију мјерила и именовање тијела за оцењивање усаглашености мјерила (испитивање типа). Завод је, такође, задржао надлежност у области законске метрологије и контроле предмета од драгоцјених метала.

Закони на нивоу БиХ, а нарочито у области метрологије, никада нису имплементирани, што у доброј мјери спречава спровођење закона на ентитетском нивоу и онемогућава изградњу јединственог метролошког система према европском моделу. Институт за метрологију БиХ није имплементирао Закон о метрологији БиХ, те је доносио подзаконске акте супротно поменутом закону. Институт се није бавио законом предвиђеним активностима из своје надлежности, а настојао је да преотме што већи број послова из надлежности Завода за метрологију ФБиХ. Такође, годинама опструише формирање Савјета за метрологију БиХ, чиме значајно угрожава метролошки систем у Републици Српској и ФБиХ.

У даљем тексту издавајемо неколико одлука Уставног суда Бих донесених на штећу Републике Српске и супротно Дјелтоском споразуму.

Судије које бира предједник Европског суда за људска права не могу бити држављани Бих или било које сусједне државе. Јакоме, троје судија су странци који не могу познати правни систем у Бих попут доминантних лица. У складу са чланом 6. став 1. тачка д) Устава Бих, након истека првог мандата може се законом предвидјети други начини метода селекције тројице одобраних од стране Европског суда за људска права.

Уставни суд Бих установљен је Уставом Бих. Састоји се од девет чланова. Четири члана бира Представнички дом ФБих, два члана Народна скупштина Републике Српске, а преостала три члана бира предједник Европског суда за људска права након консултација са Предједничком Бих.

Умјесто да брани Устав Бих од таквих повреда, Уставни суд Бих, под контролом двоје бошњачких и троје страних судија, пружа подршку свим деструктивним факторима и користи сваку прилику да ослободи уставом гарантовану аутономију ентитета.

Као један од инструмената за уршавање дјелтоске Бих користи се и користи се политичара, које су у правилу биле на штећу Републике Српске и њених грађана. поднесене иницијативе за оцјену уставности и законности од стране бошњачких различита, те политички детерминисана. Исто тако је и у случају доношења одлука на пракси и није имао јединствен став, тачније, мишљења судија су била супростављена и одлуку је о сагласности општих аката са Уставом Бих, приликом оцјене уставности неких одлука које је доносио високи представник, био је потпуно недоследан у властитој одлуци. Уставни суд Босне и Херцеговине. Уставни суд Босне и Херцеговине, као орган који је један од инструмената за уршавање дјелтоске Бих користи се и користи се

2.2 Антидјелтоско дјеловање Уставног суда Бих

Одлукама високог представника за Бих проширена су овлашћења Централне изборне комисије на начин да она распише, организује и спроводи изборе на цијелој територији Бих. Према наведеном закону, Централна изборна комисија је успостављена као независни орган, надлежан за спровођење избора у Бих на свим нивоима власти. Према правилу које је успоставила Европска организација за европску безбједност и сарадњу (ОЕБС).

Одлуком У-44/01 од 27. фебруара 2004. године, Уставни суд БиХ утврдио је да члана 11. Закона о територијалној организацији и локалној самоуправи и назив и назив члана 1. и 2. Закона о Граду Српско Сарајево, у односу на називе: Град Српско Сарајево, Српски Дрвар, Српски Сански Мост, Српски Мостар, Српско Горажде, Србиње, Српски Кључ, Српска Костајница, Српски Брод, Српска Миџа, Српско Ново Сарајево, Српски Стар и Град и Српско Орашје, није усклађу са чланом 11/4, у вези са чл. 11/3. и 11/5. Устава БиХ.

2.2.3 Називи општина

Одлука У-26/01 од 28. септембра 2001. године, у марту 2001. године, 25 посланика Народне скупштине Републике Српске упутило је захтев за оцјену уставности Закона о Суду БиХ, који је одлуком наметнуо високи представник за БиХ. У захтеву се тражило да Уставни суд БиХ одлучи, постоји ли уставни основ за доношење закона којим се оснива нова правосудна институција, а с обзиром на то да иста није предвиђена Уставом БиХ. Уставни суд БиХ донио је Одлуку да је Закон о Суду БиХ у складу са Уставом БиХ. Према издвојеним мишљењима троје судија Уставног суда БиХ, не постоји уставни основ за доношење овог закона. У образложењу Одлуке, Уставни суд објашњава да је таква институција неопходна у БиХ. Међутим како је истакнуто у једном од издвојених мишљења, Суд БиХ саслазно својој природи и надлежности не може и не треба одговарати на питање да ли је Суд БиХ потребан или не, већ треба утврдити да ли је предметни закон у складу са Уставом БиХ.

2.2.2 Успостављање Суда БиХ

Одлука У-5/98 од 1. јула 2000. године, у дијелу који се односи на конститутивност народа. Наиме, тадашњи предсједavajuћи Предсједништва БиХ Алија Изетбеговић покренуо је поступак пред Уставним судом БиХ ради оцјенљивања саслазности Устава Републике Српске и Устава ФБиХ са Уставом БиХ. Предсједavajuћи Предсједништва БиХ, између осталог, спорио је саслазност одредабе члана 1. Устава Републике Српске са пољезном алинејом преамбуле Устава БиХ. Одредба члана 1. Устава Републике Српске гласила је: "Република Српска је држава српског народа и свих њених грађана." Иако преамбула нема нормативни карактер, Уставни суд БиХ закључује да одредаба члана 1. Устава Републике Српске крши уставни статус Бошњака и Хрвата који им је додијељен пољезном алинејом Преамбуле Устава БиХ.

2.2.1 Устав Републике Српске

2.2.4 Застава, грб и химна

Одлука У-4/04 од 31. марта 2006. године, на захтев тадашњег председavajuћег Председништва БиХ Сулејмана Тихића, Уставни суд БиХ донио је одлуку којом је утврдио да чл. 2. и 3. Уставног закона о застави, грбу и химни Републике Српске, чл. 2 и 3. Закона о употреби заставе, грба и химне, у дијелу у којем је прописано да се заставом, грбом и химном Републике Српске представља државност Републике Српске, те да се симболи Републике Српске употребљавају у складу са моралним нормама српског народа и чл. 1. и 2. Закона о грбу и застави БиХ, нису складу са Уставом БиХ и Међународном конвенцијом о укидању свих облика расне дискриминације из Анекса I Устава БиХ.

2.2.5 Дан Републике Српске

Одлука У-3/13 од 26. новембра 2015. године, на захтев члана Председништва БиХ Бакира Изетбеговића, Уставни суд БиХ донио је одлуку којом је утврдио да члан 3.б) Закона о празницима Републике Српске није у складу са чланом 1/2. Устава БиХ. чланом 11/4. Устава БиХ у вези са чланом 1.1 и чланом 2.а) и ц) Међународне конвенције о укидању свих облика расне дискриминације и чланом 1. Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода. Члану Председништва БиХ споран је био републички празник Дан Републике Српске који се празнује 9. јануара и који нема никакав национални нити вјерски карактер.

2.2.6 Пољопривредно земљиште

Одлука У-8/19 од 6. фебруара 2020. године, одлучујући о захтеву седам делегата Вијећа народа Републике Српске за оцјену уставности члана 53. Закона о пољопривредном земљишту Републике Српске. Уставни суд БиХ установио је да члан 53. Закона о пољопривредном земљишту Републике Српске није у сагласности са чланом 1/1, чланом III/3.б) и чланом IV/4.е) Устава БиХ. Чланом 53. прописано је да пољопривредно земљиште на територији Републике уписано у јавним евиденцијама као општенародна имовина, без уписаног право коришћења, управљања или расплагања, државна својина са правом коришћења, управљања или расплагања у корист предузећа која су било предмет приватизације или је уписано као посјед тих предузећа, или као посјед бивших државно-правних лица са сједиштем ван територије Републике, ступањем на снагу Закона, по сили закона, постаје својина и посјед Републике. Према независним подацима, тачно 85.596 хектара пољопривредног земљишта у 25 општина и градова Републике Српске, толико би ниво БиХ да присвоји од Републике Српске ову одлуку, унаоч томе што БиХ нема своју имовину, већ она припада ентитетима.

2.2.7 Шуме Републике Српске

Одлука У-4/21 од 27. септембра 2021. године, као и у претходно наведеној одлуци делегати Вијећа народа Републике Српске поднјели су захтјев за оцјену уставности Закона о шумама Републике Српске. Уставни суд БиХ прогласио је неуставним све одредбе Закона према којима су шуме и шумско земљиште у својини Републике Српске, јер исте нису у складу са чл. I/1,III/3.б) и IV/4.е) Устава БиХ. Међутим, у издвојеном мишљењу судије Златка М. Кнежевића указано је на парадоксални закључак Уставног суда БиХ: “кад погледамо диспозитив одлуке долазимо до парадоксалног закључка да уставна категорија (ентитет Република Српска) не може бити титлар једне некретнине (шума и шумског земљишта), а сви дрugi могу. Могу правна лица, могу физичка лица, а произилази да може и Босна и Херцеговина, али само Република Српска не може. (...) А шта ако неко правно или физичко лице поклони шуме (шуму као катастарску јединицу) Републици Српској? Како ће се то књижити у катастру?”.

2.2.8 Уставни принципи и правосудне институције у БиХ

Одлука У-2/22 од 26. маја 2022. године, одлучујући о захтјеву 15 чланова Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине за рјешавање спора између Босне и Херцеговине и Републике Српске, Уставни суд Босне и Херцеговине утврђује да постоји спор у вези с актима које је донијела Народна скупштина Републике Српске и то: тач. 17, 18, 19, и 20. Декларације о уставним принципима број 02/1-021-1034/21 од 10. децембра 2021. године, тач. 4. и 5. Закључака у вези Информације о правосудним институцијама БиХ број: 02/1-021-1032/21 од 10. децембра 2021. године, тач. 4. и 5. Закључака у вези Информације о преносу надлежности са Републике Српске на ниво БиХ у области одбране и сигурности број 02/1-021-1033/21 од 10. децембра 2021. године, тач. 5. и 6. Закључака у вези Информације о преносу надлежности са Републике Српске на ниво БиХ број 02/1-021-1030/21 од 10. децембра 2021. године. Утврђује се да одредбе наведених аката нису у складу са чланом I/2. Устава Босне и Херцеговине, којим је прописано да је Босна и Херцеговина је демократска држава, која функционише на принципну владавине права и на основу слободних и демократских избора и чланом III/3.б) Устава Босне и Херцеговине, који каже да ће ентитети и њихове ниже јединице у потпуности ће поштовати овај Устав, којим се стављају ван снаге одредбе Закона Босне и Херцеговине и одредбе устава и закона ентитета које су у супротности с њим, као и одлуке институција Босне и Херцеговине. Општи принципи међународног права представљају интегрални дио правног поретка Босне и Херцеговине и ентитета. Наведене одредбе се укидају.

Одлука У-10/22 од 22. септембра 2022. године, усваја се захтев шест делегата Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине. Утврђује се да Република Српска нема уставну надлежност за регулацију правне материје која је предмет Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти ("Службени гласник Републике Српске" број 29/22), јер је то, у складу са чланом I/1, чланом III/3.б) и чланом IV/4.е) Устава Босне и Херцеговине, надлежност Босне и Херцеговине. У складу са чланом 61. став (2) Устава Босне и Херцеговине, ставља се ван правне снаге Закон о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти ("Службени гласник Републике Српске" број 29/22). Напомињемо да је немачки дипломата кристијан Шмит, 12. априла 2022. године, везано за поменути закон донио Налог о обустављању примјене спорног закона број 01/22 објављен у "Службеном гласнику БИХ" број 22/22. У Налогу је наведено да се примјена спорног закона овим путем обуставља до ступања на снагу коначне одлуке Уставног суда о спорном закону.

Одлука о привременој мјери У-5/23 од 02. марта 2023. године, денис Бећировић, члан Председништва Босне и Херцеговине, поднио је 22. фебруара 2023. године Уставном суду Босне и Херцеговине захтев за оцјену уставности Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти ("Службени гласник Републике Српске" број 16/23). Осим тога, Уставни суд је 28. фебруара 2023. године примио још три захтева за оцјену уставности истог закона у којима су такође постављени и захтеви за доношење привремене мјере. Захтеве су поднјели Жељко Комшић, члан Председништва Босне и Херцеговине, 11 посланика Представничког Дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и пет делегата Дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине. Сви подносиоци захтева су, на основу члана 64. Правила Уставног суда, поднјели и захтеве за доношење привремене мјере којом би Уставни суд привремено ставио ван правне снаге спорени закон до доношења коначне одлуке Уставног суда. С обзиром на то да се наведени захтеви заснивају на истим или сличним тврдњама о неуставности спорног закона и да се тражи доношење исте привремене мјере, Уставни суд је донио одлуку о спајању наведених захтева.

Подносиоци захтева сматрају да је оспорени закон супротан одредбама чл. I/2, III/3б), IV/4а) и е) и VI/5 Устава Босне и Херцеговине и члана 2 Анекса II Устава Босне и Херцеговине. Указује се да је оспорени закон формом и садржајем истовјетан ранијем Закону о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти ("Службени гласник РС" број: 29/22), који је Уставни суд прогласио неуставним Одлуком о допустивости и меритуму број У-10/22 од 22. септембра 2022. године. У вези с тим, између осталог, они наводе да Република Српска нема уставну надлежност за уређење правне материје која је предмет оспореног закона, те да он представља наставак неуставног распората државног имовином на подручју тог ентитета. Такође се

Типичан пример су горе наведене одлуке о имовини, тако нпр. одлукама Уставног суда није прихваћена аутономија и надлежност ентитета када је ријеч о регулисању имовинских односа, иако уговорна подјела територије и утврђивање међуентитетске границе, како су Женевским споразумом и Анексом II Дејтонског споразума, а на бази Резолуције Савјета безбједности УН број 942/94 и Плана контакта групе између себе уредиле Република Српска и Федерација БиХ, по природи ствари

ентитета.

Код одлучивања Уставног суда у свим горе издвојеним одлукама већина се постиже подршком страних судија ставовима бошњачких представника Федерације БиХ у Уставном суду БиХ и преласавањем судија из Републике Српске, а одлуке су правно неутемељене и супротне одредбама Устава БиХ о подјели надлежности између БиХ и

2.2.10 Резиме рада Уставног суда БиХ

Уставни суд је усвојио захтјев за доношење привремене мјере, те привремено обуставио примјену Одлуке о начину и условима продаје непокретности у својини Републике Српске, које се налазе у оквиру посебног поддручја Јахорина, јавним надметањем – лицитацијом ("Службени гласник Републике Српске" број: 114/23).

Подносиоци захтјева наводе да игнорисањем одлука Уставног суда, које су коначне и обавезујуће, институције ентитета РС настављају без правног основа да располажу јавним добрима и шумама као дијеловима државне имовине.

Одлука о привременој мјери у-6/24 од 30. маја 2024. године, принаест посланика Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, поднијели су 12. марта 2024. године Уставном суду Босне и Херцеговине захтјев за рјешавање спора с ентитетом Република Српска збор доношења Одлуке о начину и условима продаје непокретности у својини РС, које се налазе у оквиру посебног поддручја Јахорина, јавним надметањем – лицитацијом ("Службени гласник Републике Српске" број: 114/23). Подносиоци захтјева су, у случају да Уставни суд закључи да није ријеш о спору између ентитета РС и државе Босне и Херцеговине, затражили оцјену уставности спорне одлуке у односу на чл. I/1, I/2 и VI/5 Устава Босне и Херцеговине. Истовремено, подносиоци захтјева траже доношење привремене мјере којом би се "обуставила примјена спорне одлуке до коначне одлуке Уставног суда о захтјеву".

наводи да се оспореним законом "озакончује" досадашње незаконито дјеловање наведеног ентитета у односу на државну имовину. Усвајен је захтјев за доношење привремене мјере за стављање ван правне снаге Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти (Службени гласник Републике Српске" број 16/23).

Напомињемо да је било више покушаја незаконитог одузимања имовине Републике Српске, а да је Уставни суд повodom апелације 1998. године члана Председништва БиХ Алије Изетбеговића доино Одлуку 5/98 у корист Републике Српске у којој наводи да је Република Српска носилац имовинско-правних односа, то јесте, да

напретка БиХ.

бошњачких политичара и тотално одсуство одговорности у процесима изградње и уставних и законитих структура једне државе, а с друге стране потврђује индолентност политичара, с једне стране јасно показује одсуство политичке свијести о изградњи жеља и намера да се на бази дјетонског споразума изгради БиХ. Понашање бошњачких односно јасно указују да у водећим политичким структурама Федерације БиХ не постоји независна држава, не наилазе на било који вид разумијевања бошњачких политичара, давно требала испунити и што би био један од услова да сама БиХ буде свверена и Српске, да стране судије из Уставног суда БиХ напусте суд, а што је била обавеза која се захтеви представника Републике Српске, првенствено председника Републике

дајући за право тврђама о неправедном поступању.

Уставни систем, нити је Уставни суд поступио као уставни коректив, већ све супротно, нити је постигнут циљ оцјене уставности, нити је ојачана Босна и Херцеговина као поднесених захтева или ставова овлашћених подносилаца захтева. Оваквим одлукама права и да у БиХ не постоји заједнички уставни систем, већ парцијалан, зависан од Евидентно је да је у одлукама Уставног суда БиХ нарушен принцип владавине

бошњачких политичара.

то није тачно и да је Уставни суд погута у рукама институције високог представника и одвија се под изговором заштите интереса свих грађана БиХ, иако је више него очито да коректив, а не уставни креатор. Оваква пракса суда је недемократска и ауторитарна, а из потребе да Уставни суд не креира одребе Устава БиХ, јер је Уставни суд уставни

Према томе, захтеви Републике Српске везани за Уставни суд БиХ произилазе на рачун Уставног суда. свјесно искривљују чињенице иако се из истих јасно види правна утемељеност критика релевантним стањем не одговара ставовима бошњачких политичара из којих разлога се придржавају подјеле надлежности, мјутим одлука у складу са стварним и правно-обавеза институција свих нивоа власти у БиХ, како заједничких тако и ентитетских, да се када је ријеч о регулисању имовинских односа, исто као што је дефинисано право и Ураво из тих разлога Уставом БиХ је утврђена аутономија и надлежност ентитета

те границе припада и јесте имовина оног другог ентитета.

једне стране те границе припада и јесте имовина тог ентитета, док све то са друге стране (правној и свакој другој природи) значи да територија (и оно што је на њој и под њом)

Од изузетног значаја за Републику Српску и за предузимање даљих корака Републике Српске је и чињеница да су од стране бошњачких политичких лидера Уставном суду БиХ, подношене иницијативе за оцјену уставности и законитости које су у правили биле усмјерене ка укидању надлежности и обилежја Републике Српске и на штету Републике Српске и њених грађана, а истовремено се готово никад нису типично људских права и основних слобода грађана, тј. живота и свакодневних потреба грађана БиХ. На жалост грађана Босне и Херцеговине, предметне иницијативе су и јасан показатељ примарног циља бошњачких политичара, а то је развлашћивање и укидање

самосталну и независну БиХ".
 Правилу буду подржављени од бошњачке стране која се формално залаже за "сверену, уставно уређење БиХ, задргу у свверенитет и крше владавину права у БиХ али увијек по предузимају одређени представници међународне заједнице, директно урушавају Спорне одлуке Уставног суда БиХ и активности и незаконите радње које владавине права.

Исте су довели до озбиљног нарушавања уставног система Босне и Херцеговине у смислу прихватања дискриминирајућег статуса Републике Српске у односу на други ентитет и Дистрикт Брчко БиХ, што је ноторно у супротности с уставним начелом нових само на основу договора ентитета.

којем су набројане све надлежности Босне и Херцеговине, уз могућност успостављања састављена од два ентитета Федерације БиХ и Републике Српске, као и чл. III Устава у пренос надлежности и потпуно занемаривање одредабе чл. I/3 да је Босна и Херцеговина дејтонске БиХ и породује унитаристичким струјама у БиХ. Тиме се наставља неуставан постоји уставно упршите, чиме Уставни суд БиХ извршава своју улогу у разградњи пољопривредна замљашта, шуме, воде и друга имовина Републике Српске, а за шта не односе на "државну имовину" или нпр. "шуме" се настоји присвојити Мјутим, под поменутиим притиском, новим Одлукама Уставног суда БиХ, које се

право да уређује својинске и облигационе односе.
 прошао је све неопходне процедуре и добио међународну подршку, а Република Српска некомпатибилности који се тичу конкретног наведеног члана 68. Устав Републике Српске Српске што потврђује и документ Венецијанске комисије гдје се каже да су избјегнуте Херцеговине може реглисати стварна права, већ је то управо надлежност Републике БиХ нијде не произилази било какво овлашћење да Босна и

Федерације БиХ и Устава Републике Српске са Уставом Босне и Херцеговине
 Венецијанска комисија је усвојила мишљење о сагласности/компатибилности Устава
 Такође, на 28-ом састанку у Венецији 13. и 14. септембра 1996. године,

доноси правно утемељене одлуке.
 унитаристичких апетита бошњачких политичара, Уставни суд БиХ је имао капацитет да
 Својевремено, без притисака одређених међународних фактора и растућих
 је члан 68. Устава Републике Српске у складу са Уставом Босне и Херцеговине.

Републике Српске и апсолутна незаинтересованост за партнерство са циљем јачања мира и стабилности и изградње међусобног повјерања и разумијевања.

2.3 Пренос надлежности усвајањем закона у Парламентарној скупштини БиХ и доношењем подзаконских аката Савјета министара

Пренос надлежности усвајањем закона у Парламентарној скупштини БиХ и доношењем подзаконских аката Савјета министара, такође је механизам антидејтонског дјеловања.

Парламентарна скупштина је без уставног основа усвајала законе у оквиру редовног законодавног поступка, а касније су подзаконским актима надлежних министарства у Савјету министара, битно проширене надлежности утврђене законодавним актом. На овај начин заобилази се надлежност ентитета у поступцима правне регулације одређених питања, јер се углавном ради о питањима која су предмет законске материје, у ком случају је неопходно учествовање и сагласност ентитета, као и шире конституције. На тај начин су фактички од стране извршне власти презета законодавна овлашћења, чиме је нарушен принцип подјеле власти, владавине права и правне сигурности.

На наведени начин извршен је пренос у многим областима од којих издавајемо област пољопривреде која је у искључивој надлежности ентитета, сходно одредбама Устава БиХ, као и Устава Републике Српске.

2.3.1 Прехрамбена област

У БиХ, област безбједности хране, урђена је свједџим прописима:

- на нивоу БиХ, Законом о храни ("Службени гласник БиХ", број: 50/04), који је донесен 2004. године и
- у Републици Српској, Законом о храни ("Службени гласник Републике Српске", број: 19/17), који је донесен 2009. године.

У БиХ примјенљује се Закон о храни који је донесен на нивоу БиХ.

На основу Закона о храни на нивоу БиХ, Савјет министара је, 2005. године, донио Одлуку о оснивању Агенције за безбједност хране БиХ као самосталне управне организације, која за свој рад одговара Савјету министара. Агенција обавља послове управљања и промоције ризика. Агенција за безбједност хране БиХ нормирала је област безбједности хране, хране за животиње и јаких алкохолних пића, те је, између осталог, дефинисала и надлежности институција Републике Српске првенствено Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Републичке управе за инспекцијске послове, чиме се Агенција позиционирала као централни надлежни орган.

Парламентарна скупштина БиХ је, на основу члана IV 4. а) Устава БиХ, који је само формални основ, усвојила Закон о вину, ракији и другим производима од грозња и вина, без материјалног основа за доношење истог. На основу овог закона Министарство спољне трговине и економских односа БиХ постаје централни надлежни орган за област производње грозња и вина. Ово министарство у сарадњи са надлежним органима ентитета, Брчка Дистрикта и на основу мишљења овлашћене институције, издаје рјешење за означавање вина ознаком "заштићено географско поријекло" или "признато географско поријекло". Такође, обједињава и води главни регистар произвођача вина.

закон из СР БиХ.

је свој закон у овој области усвојила још 1997. године којим је престао да важи Републике Српске", број 81/15) који су донесени 2015. године. Република Српска број 80/15) и Законом о јаким алкохолним пићима ("Службени гласник Републике Српске", у Републици Српској, Законом о вину ("Службени гласник Републике Српске", ("Службени гласник БиХ", број 25/08) који је донесен 2008. године,

- на нивоу БиХ, Законом о вину, ракији и другим производима од грозња и вина
- Произвођача грозња и вина у БиХ је уређена сљедећим прописима:

Ефекти оваквог начина регулације области, огледају се у томе да субјекти у пословању са храном не знају којој институцији да се обрате и који пропис да примјенују. У спољнотрговинском пословању субјекти у пословању са храном послужу у складу са БиХ прописима, чиме се отежава дјеловање институција Републике Српске, првенствено Инспектората Републике Српске, јер је доведена у питање примјена републичких прописа из области безбједности хране.

је био на снази закон из 2009 године.

Као што је наведено, у Републици Српској, ова област регулисана је Законом о храни из 2017. године и подзаконским актима донесеним по основу истог, а претходно

у периоду 2005-2019. године, Савјет министара је на приједлог Аргентине за безбједност хране БиХ, донио око 120 подзаконских аката на основу Закона о храни. Важно је истаћи да је Управни одбор Аргентине у периоду од 2005-2012. године, одлуке доносио већином гласова својих чланова, гдје су чланови Управног одбора из Републике Српске прегласавани. Од 2013. године Управни одбор Аргентине доноси одлуке већином гласова својих чланова, уз услов да не постоји ентитетско прегласавање. Дале, у периоду од новембра 2013. године до јануара 2016. године Аргентина је своје послове обављала без Управног одбора, што је супротно одредбама Закона о храни БиХ.

На основу Закона о заштити биља на нивоу БиХ донесено је 29 подзаконских аката. Пренос надлежности са Републике Српске на ниво БиХ извршен је у дијелу који се односи на:

- у ФБиХ примјену је се Закон о о заштити биља који је донесен на нивоу БиХ.
- у Републици Српској, Законом о заштити здравља биља ("Службени гласник Републике Српске" број: 25/09).
- на нивоу БиХ, Законом о заштити здравља биља ("Службени гласник БиХ" број: 23/03) и
- Заштита здравља биља у БиХ је нормирана сљедећим прописима:

2.3.2 Фитосанитарна област

На основу овог закона донесено је 6 подзаконских акта, а Министарство спољне трговине и економских односа постаје централни надлежни орган за област дувана, који у сарадњи са ентитетским министарствима пољопривреде и брчко Дистриктом БиХ уређује производњу дувана и дуванских производа и вођење регистара.

Парламентарна скупштина БиХ је, на основу члана IV 4. а) Устава БиХ, који је само формални основ, усвојила Закон о дувану БиХ, а без постојања материјалног основа за доношење истог. Чланом 50. Закона о дувану БиХ прописано је да даном ступања на снагу овог закона престаје примјена прописа о дувану и дуванским прерађевинама који су се примјенјивали у ентитетима и Брчко Дистрикту БиХ. У Републици Српској је у то вријеме на снази био Закон о дувану из 1997. године.

у ФБиХ примјену је се Закон о дувану који је донесен на нивоу БиХ.

- у Републици Српској, Законом о дувану ("Службени гласник Републике Српске", број: 72/12 и 58/19) из 2012. године.
- на нивоу БиХ, Законом о дувану ("Службени гласник БиХ", број: 32/10) који је донесен 2010. године и исти се примјенује и у ФБиХ;
- која је у БиХ уређена сљедећим прописима:

Исти проблем је присутан и у области производње дувана и дуванских производа

републичких прописа из области производње грожда и вина. Имплементација Републике Српске не спроводје одређе закона донесен на нивоу, али проблем се јавља у спољнотрговинском пословању, гдје произвођачи послужују складу са БиХ прописима, чиме се отежава дјеловање институција Републике Српске, првенствено Инспектората Републике Српске, јер је доведена у питање примјена

- спречавање појаве, уношења и ширења штетних организама као и промет биља, биљних производа и регулисаних објеката, биолошка заштита;
- услови за именовање лица која могу бити именована за фитосанитарног инспектора;
- услови за овлашћивање фитосанитарних лабораторија ради дијагностификовања штетних организама;
- услови под којима се одређени штетни организми, могу увозити или превозити/преносити ради отада или у научне сврхе и за рад на селекцијима сорти;
- садржај рестицара произвођача, прерађивача, увозника и дистрибутера, биљки, биљних производа и регулисаних објеката;
- подаци о првој појави тек откривених штетних организама са листа, начин обавјештавања о појави, затим фитосанитарним мјерама и опасностима од штетног организама;
- стручни испит из заштите здравља биља, за издавање биљног пасоша;
- заштита здравља биља, доношење планских докумената.
- Посљедице пренесених надлежности органдају се у сљедећем:
  - Доношењем подзаконских аката БиХ и стављањем ван снаге аката Републике Српске, значајно се смањило број фитосанитарних прегледа, а самим тим су и значајно смањени приходи од такси и накнада на граничним прелазима;
  - ако би се примјенјивали прописи БиХ, именовање фитосанитарних инспектора из Републике Српске би вршила Управа, а законе Републике Српске би требало не примјенјивати;
  - преузета ентитетска надлежност за овлашћивање фитосанитарних лабораторија, потенцијална опасност је овлашћивање федералних лабораторија за вршење анализа за цијелу територију БиХ;
  - управа утврђује услове за увоз штетних организама без сагласности или сападне са ентитетима, дозвољава или забрањује увоз субјектима са територије Републике Српске, без сагласности Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.
- На основу Закона о заштити здравља биља, Савјет министара је Одлуком о оснивању Управе БиХ за заштиту здравља биља основао Управу за заштиту биља као самостално правно лице за заштиту здравља биља за подручју цијеле БиХ.
- Управа за заштиту здравља биља је потпуно преузела надлежности од ентитета у селменту:
- а) промета активних хинних материја које су фитодармацеутска средства, деривације фитодармацеутских средстава, те издавања дозвола;

Закон о минералним ђубривима Републике Српске, али је и даље на снази одредаба
Тренутно се у Републици Српској, упис у наведене регистре врши на основу

Закон је дио надлежности са институција БиХ враћен на ентитетски ниво.
Надлежни органи ентитета и Брчко Дистрикта БиХ. Поменутим изјенама и допунама
упис у Регистар минералних ђубрива и Регистар дистрибутера и увозника воде
БиХ, прописано је да Управа за заштиту здравља БиХ води централни регистар док
минералним ђубривима у Републици Српској. Накнадним изјенама закона на нивоу
Ђубривима на нивоу БиХ на основу којег су донесена 4 подзаконска акта и Законом о
Област минералних ђубрива у БиХ нормирана је Законом о минералним

Последице пренесених надлежности огледају се у следећем:

- евиденцију потрошње и друге послове у области средстава за заштиту биља;
  - стављање у промет и примјена средстава за заштиту биља;
  - увоз и испитивање нерестрикованих средстава за заштиту биља;
  - послове који се односе на регистрацију средстава за заштиту биља;
- Пренос надлежности извршен је у дијелу који се односи на:

нивоу БиХ.

У БиХ примјенљив је закон о фитотерапеутичким средствима који је донесен на

биља, укључујући инспекцијски надзор.
предмет регулација, а то је производа, увоз, промет и контрола средстава за заштиту
о средствима за заштиту биља у Републици Српској. Оба прописа у суштини имају исти
средствима на нивоу БиХ, а на основу којег је донесено 13 подзаконских аката и Законом
Средства за заштиту биља у БиХ уређена су Законом о фитотерапеутичким

вођења регистара, д) за остале послове прописане поменутим законом.
накнаде коју плаћа носилац оплемењивачког права, г) које прописује начин и садржај
права, б) за именовање Комисије за заштиту нових сорти биља, в) за одређивање висине
је преузела надлежност у смислу да је надлежна/о тијело: а) за додатну оплемењивачког
Такође, Законом о заштити нових сорти биља у БиХ, Управа БиХ за заштиту биља
у области дијагностике штетних организама и заштите здравља биља.
д) расписивања јавног позива - конкурса за обављање послова од јавног интереса
г) доношења програма обуке из области заштите здравља биља;

те издавања одобрења за обавјештавање;

в) прописивања начина обавјештавања, садржаја и облика вођења евиденција,
производа и регулацијских објеката;
регистара произвођача, прерађивача, увозника и дистрибутера, билака, бильних
б) прописивања садржаја и начина вођења јединственог регистра и садржаја

Федерација БиХ, као један од ентитета у БиХ, не испуњава своје уставне обавезе и не уређује односе унутар ентитета у циљу постизања вишег нивоа функционалности и оперативности, те јачања своје улоге и позиционирање у оквиру БиХ, сходно Љејтонским споразумом успостављеним оквирима. Пасивност и незаинтересованост за изградњу институција ентитета Федерације БиХ, довела је до тога да овај ентитет не врши у потпуности ни своју законодавну функцију у складу са уставном подјелом надлежности, те решаваче питања која су у надлежност ентитета препушта регуларну прописима, који се доносе на нивоу БиХ. Наравно овај приступ доводи до бољег политичког стања, који су доминантни у органима власти овог ентитета, којима је исто припадник функционалне организације БиХ, а који указује на потребу да "држава БиХ" презуме

ентитета.

Донела ентитетске прописе, што није решење, с обзиром да су исти у надлежности прописа, не сучава са истим проблемима, односно исте занемарује, будући да није неопходно је напоменути да се ентитет Федерација БиХ, у пореду примјене ових надлежности, те неефикасности унапред из ових разлога. У вези са наведеним друштвено политичком система. У наведеним примјерима указали смо на преклапања циљева, па чак и онда када исто не доприноси функционалности и ефикасности једног као и путем усвајања подзаконских аката, исти су и примјер централизације по сваку страну усвајања законских рјешања која нису у надлежности институција на нивоу БиХ, поред тога што су горе наведени примјери, примјери преноса надлежности

компоната хране за животиње.

посредству имало немogućност увоза соје и сојине сачме, као једне од основних садрже или воде поријекло од генетички модификованих организама, то је за на тржиште сорти и хибрида генетички модификованих биљака и производа који с обзиром на то да се сада није одобрено ниједан захтев за употребу и стављање

воде поријекло од генетички модификованих организама.

тржиште генетички модификованих организама и производа који се састоје, садрже или употребу, прекогранични пренос, намјерно уношење у животну средину и стављање на преузела надлежност у дијелу који се односи на процјену испитивања за ограничење пренос надлежности орда се у томе да је Агенција за безбједност хране БиХ,

Републици Српској.

свад подзаконских аката, и Законом о генетички модификованим организмима, у област генетички модификованих организама у БиХ нормирана је Законом о генетички модификованим организмима на нивоу БиХ, а на основу којег је донесено

Дистрикта БиХ на основу БиХ закона.

закон на БиХ нивоу, којом је прописано да то раде надлежни органи ентитета и Брчко

У протеклом периоду институције и званничници Републике Српске предузимали су низ активности у циљу заштите уставног уређења БиХ и спречавања антидејтонског дејеловања одређених представника међународне заједнице и представника бошњачких политичара и готово сваки пут упозоравали на чињеницу да незаконите и

3. ПРИТЦИЈИ НА РЕПУБЛИКУ СРПСКУ

Генерално посматрајући, а имајући у виду институције основане дејеловањем одређених међународних фактора и истовремено недејеловањем бошњачких политичара као и наметнутим законима високог представника и спорним одлукама Уставног суда БиХ, може се закључити да су њихове активности и незаконите радње највише допринијеле ситуацији у којој Уставом БиХ установљен правни систем у стварности представља нешто сасвим друго и да је држава установљена Уставом БиХ иманирна, посебно у сегменту њене суверености, док је њена стварност још увијек у форми протектората.

Такав пренос надлежности, тј. без реалног основа и искључиво руковођен принципом да се урши и разгради Република Српска и дејтонска БиХ, довео је до тога да је на нивоу БиХ настала огромна и слојена структура органа и институција. Упркос томе БиХ је и даље нефункционална држава, а слојена структура органа и институција углавном служи сама себи, а врло често је и коначар значајних економских пројеката и процеса који би могли бити од користи за све грађане Републике Српске и БиХ.

Притисак на неуставан и незаконит пренос надлежности на нивоу БиХ, вршен је константно без утемељења у одредбама Устава БиХ и дејтонског споразума и упркос сврсисходности и цијелисходности таквог дејеловања у БиХ. Намјера је била уршавање и разградња Републике Српске и дејтонске БиХ и мијењање суштине појма "ентитет", који означава "самоодређено државотворно тијело и карактер државности предметног бића, национални идентитет, затим народну, културну, историјску, језичку и религијску посебност, право на самоодређење".

2.4 Ефекти неуставног преноса надлежности

Невршење дужности од стране ФБиХ разлог је за критику органа власти Федерације БиХ и покретање иницијатива за политички одговорно понашање, односно политички активизам на нивоу ФБиХ, а не за прекршање дејтонског споразума.

презуме надлежност за послове који јој Уставом нису изричито дати. Чињеницу да према члану III/5 Устава БиХ без сагласности ентитета, БиХ не може да надлежности и улоге које јој према Уставу БиХ не припадају, али исто не мијења

демократских институција, на бази искрене воље, дамаће потребе и интереса. испунио очекивања у погледу ратионалности и ефикасности, ни израдање представника међународне заједнице, није дао опште позитивне резултате, нити надлежности путем дуготрајних праксе наметања рјешења одлукама Високог институције Босне и Херцеговине. Народна скупштина оцјенује да начин преноса може доијети законе којима се врши пренос надлежности с ентитета на Устава Босне и Херцеговине да Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине је од тога само у 3 случаја Република Српска дала сагласност у смислу члана III.5. надлежности са институција ентитета на институције Босне и Херцеговине, а да којима је констатовано да је у 68 случајева дошло до преноса или преизмања Републике Српске на институције Босне и Херцеговине (14.05.2009. године) у

Закључке у вези са Информацијом о ефектима преноса уставних овлашћења са Босни и Херцеговини.

неспоразума и злоупотреба у остваривању овлашћења Високог представника у држане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, који су снажан извор мира тражи да стави ван снаге закључке Конференције за примјену мира Босни и Херцеговини (30.10.2007. године) којом се од Савјета за имплементацију

Декларацију поводом најновијих мјера и захтјева Високог представника у јединствене пасоше и заједничке јединице за учење у мировним операцијама.

(неслања) са предложеном рјешењима везано за пораничну полицију, Декларацији (03.12.1999) у којима, између осталог, изражава озбиљну резерву Српске на округлом столу у Дјетону и заузимање ставова о Њујоршкој

Закључке поводом Информације о учењу високох функционера из Републике

акте од којих између осталих издавајемо издавајемо:

Народна скупштина Републике Српске у протеклом периоду доијела је бројне

3.1. Дјеловање Народне скупштине Републике Српске

споразума.

Република Српска и Федерација БиХ вратити у предвиђене оквире овог међународног принципа, те да омогуће покретање неопходних процедура којима ће се БиХ, споразума, као и на сваку активност која је противна његовим одредбама и заједнице да реалју на доношење аката који позивају на разградњу Дјетонског потписница и свједока Дјетонског споразума, као и од свих представника међународне у циљу заштите њених интереса, те је у том смислу, у више наврата захтијевано од страна Српске је у вези уставног положаја Републике Српске доијела низ одлука и других аката Управо из наведених разлога, протеклих година Народна скупштина Републике

искључиво уз поштовање и потпуну примјену Дјетонског споразума.

наметнуте одлуке руже Дјетонску БиХ, иако је свима јасно да БиХ може опстати

Закључке у вези са Уставним положајем Републике Српске и заштитом њених интереса на нивоу заједничких институција БиХ (21.10.2015. године) у којима обавезује Владу Републике Српске да у случају када процијени да је дошло до штетног дјеловања институција БиХ по уставну позицију и интересе Републике Српске затражи став Народне скупштине Републике Српске.

Резолуцију о заштити уставног поретка и прглашењу војне неутралности Републике Српске (18.10.2017. године) којом се констатује да је територија Републике Српске је јединствена, недјелљива и неотуђива у складу са чланом 3. Дјелтонског споразума и Анексом 2. Дјелтонског споразума под називом Споразумом о граничној линији између ентитета и односним питањима. Територија Републике Српске у проценту 49% и 51% територије Федерације су неотуђиво право у оквиру међународно признатих граница Босне и Херцеговине. **Информацију о неуставној трансформацији дјелтонске структуре БиХ и утицај на положај и права Републике Српске** (11.11.2019. године), као и закључке у вези наведене информације. Информација садржи преглед неуставних активности, те закључке у којима се Народна скупштина, између осталог, истиче да ставови и активности које нису у складу са овим основним уставним начелом доводе до нарушавања уставно-правног устројства Босне и Херцеговине, Републике Српске и Федерације БиХ, те угрожавају мир и стабилност, да је Босна и Херцеговина настала сарласношћу Републике Српске и Федерације БиХ и да само сарласношћу оба ентитета може и постојати, због тога је било каква тежња за измјеном сложене дјелтонске структуре апсолутно недопустива и може довести до нежељених посљедица, захтијева од страна потписница и свједока Дјелтонског споразума, као и од свих представника међународне заједнице да реалну на доношење аката који позивају на разградњу Дјелтонског споразума, као и на сваку активност која је противна његовим одредбама и принципима, те да омогуће покретање неопходних процедура којима ће се БиХ, Република Српска и Федерација БиХ вратити у предвиђене оквире овог међународног споразума, да ће Народна скупштина Републике Српске реаговати у потпуности одређивања будућег статуса Републике Српске у случају било каквих настојања противуставне територијалне реорганизације БиХ, да Народна скупштина Републике Српске као носилац суверенитета прихвата само ентитете и конститутивне народе у БиХ, те било какво наметање суверенитета изван тога има неуставан и антидјелтонски карактер. Босна и Херцеговина посједује ограничени и изведени суверенитет који се огледа у дјеловању према трећим државама. Унутрашњи суверенитет припада Републици Српској и Федерацији БиХ, Народна скупштина Републике Српске, као најважније начело Дјелтонског споразума и његовог Анекса IV истиче права конститутивних народа у складу са принципима Устава БиХ и међународних докумената који промовишу права народа, а који су дио уставног система у БиХ, укључујући и право на самоопредељење, што у оквиру Дјелтонског споразума подразумева очување дјелтонске структуре и широке

Издвојене активности Народне скупштине Републике Српске потврђују континуитет антидејтонског дјеловања одређених представника међународне заједнице и представника бошњачких политичара које за циљ има развлашћивање Републике Српске и уршавање дејтонске БиХ, односно стварање нове унитаристичке БиХ, на начин да се заобиђе питање сагласности свих одлучивућих фактора у БиХ, као и готово тридесетогодишњи континуитет уложених напора Републике Српске којима

- **Протест против кршења Општег оквирног споразума за мир у БиХ и опште међународног права** (22.05.2024. године) усвојила којим се упућује формални протест као одговор на радње предузете у оквиру неформалне групе држава "међурегионалног језгра" која је Генералној скупштини УН доставила конанни нацрт резолуције УН о Сребреници. Овај формални протест првенствено се односи на Хрватску, као и на Ђемачку, Француску, Велику Британију и САД, те на друге земље које су учествовале у спонзорисању или коспонзорисању резолуције.
  - **Декларацију о уставним принципима** (10.12.2021. године) којом између осталог констатује да су сви закони које је наметао Високи представник неуставни јер нису донесени по предвиђеној уставној процедури од стране Парламентарне скупштине.
  - **Информацију о преносу надлежности са Републике Српске на ниво БиХ** (2021) која садржи анализу околности и преглед законодавних активности које су у периоду од 1997. године до момента усвајања Информације довели до преноса надлежности Републике Српске на ниво БиХ. Информација садржи преглед 128 закона и 14 подзаконских аката који су довели до преноса надлежности. Такође, Народна скупштина је усвојила Информацију о правосуђним институцијама БиХ, са закључком да се повуче сагласност на Споразум везано за успостављање високот судског и тужилачког савјета и Информације о преносу надлежности у области индиректног опорезивања и закључке којима повлачи сагласност да се надлежност из области индиректног опорезивања у оквиру система пореске политике пренесе на Парламентарну скупштину БиХ, као и сагласност на Споразум о надлежностима у области индиректног опорезивања између Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине. У области одбране и безбједности усвојена је Информација о преносу надлежности са Републике Српске на ниво БиХ, те усвојен закључак да се повуче сагласност на Споразум о преносу надлежности из области одбране на институције БиХ потписан са Владом Федерације БиХ.
  - **Информацију о преносу надлежности са Републике Српске на ниво БиХ** (2021) потребу реформе Уставног суда БиХ.
- односно неуставно формираних правосудних институција. Такође, указује на брутална кршења уставне структуре БиХ, те позива на реформу правосуда, унитаризација чинена неправним поступцима високог представника уз аутономије ентитета, да је у БиХ годинама на дјелу систематска и нелегална

Од настајања дејтонске БиХ до данас, код одређених представника међународне заједнице и бошњачких политичара перманентно је присутно "недавање шансе" дејтонској БиХ, кроз фаворизовање једног народа у БиХ и смањење уставних надлежности Републике Српске. Иако то дјеловање у протеклом периоду, а о чему свједоче и посљедње одлуке Уставног суда БиХ о "државној имовини" и није дало жељене резултате, искључиво захваљујући званничним и институционалним Републике Српске, забрињавајућа је чињеница да одређене структуре не одуштају од намјере уршавања дејтонске БиХ, односно Републике Српске, чак и по цијену нестабилности и стагнарања на путу развоја БиХ, а што у коначници једино и искључиво трпе грађани БиХ. У прилог томе говори и чињеница да је након што је БиХ отворила преговоре о приступању Европској Унији, што је по природи ствари веома значајан догађај за БиХ и њене грађане, њемачки дипломата Кристијан Шмит у року мањем од 24 сата од отварања преговора одлучио да наметне измјене Изборног закона БиХ и тиме јасно стави до знања да је БиХ протекторат и да као таква ни она а ни њени грађани, немају шта да траже у Европској Унији, а на шта су понављамо бошњачки политичари реаговали по горе описаном принципу.

Тако, бошњачки политичари, након што је њемачки дипломата Кристијан Шмит наметнуо задње измјене Изборног закона БиХ, реалју по принципу "вјеша коња гдје ти ара каже". Овај принцип је јасан доказ да у федерацији БиХ не постоји воља ни интерес за изградњом било каквих капациитета у БиХ који би могли самостално презети одговорност и бити носиоци активности у процесима који за циљ имају напредак дејтонске БиХ и њених грађана. То је поражавајућа околност која само потврђује одсуство свјерених политика код бошњачких представника и ослањање на међународни интервенционизам.

Константно подривање БиХ од стране одређених представника међународне заједнице и незаконито наметање одлука на штету Републике Српске, нарушило је стабилност БиХ и изазива забринутост и скептицизам у Републици Српској и БиХ са једне стране, а с друге стране је од федерације БиХ направило неконструктивни и незаинтересовани двојци БиХ, који не чини ништа на функциционалном унапређењу БиХ, него се искључиво ослања на међународни интервенционизам, који по правили иде на штету Републике Српске и у смјеру да се дејтонска БиХ урши и разгради у сваком смислу.

3.2. Подривање дејтонске БиХ

Указује на неуставност и незаконитост доношење аката који позивају на разградњу дејтонског споразума, као и на сваку активност која је противна његовим одредбама и принципима и истовремено нарушава мир и стабилност у БиХ.

Бошњачки политичари по цијену заустављања просперитета и економског напретка БиХ, глобалну реализацију значајних инфраструктурних пројеката само из разлога јер су исти иницирани од стране званичника Републике Српске. Наведених пријера у протеклом периоду је било и превише, али издвајамо слушај покушаја блоковања пројекта ХЕ "Бук Бијела" који је заједнички пројекат Републике Српске и Републике Србије, а од којег би корист имала цијела БиХ. Јасно се долази до закључка да је једини принцип који се руководе представници бошњачких политичара, принцип

гарантује право на имовину као и друга права и слободу предвиђене Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и њеним протоколима. плаћени за свој рад, а што је директно кршење Устава БиХ који, између осталог, између осталог мале и то да грађани БиХ не могу остварити право на рад, као и да буду материја стада у њихов "изворни дјелокрут рада". Наведене санкције за посљедицу држављане, нити су предузели било какве активности да заштите грађане БиХ, иако та нпр. Омбудсмен за људска права БиХ нису показали заинтересованост да заштите своје држављане БиХ. Невјероватно је да Министарство за људска права и избјеглице БиХ или "црнолишташи", иако су под санкцијом како грађани Републике Српске, тако и грађани санкција, те погрдним именима називају грађане којима су уведене санкције, као нпр. како би заштитили своје грађане, бошњачки представници поздрављају увођење БиХ којима су САД и Велика Британија увели санкције. Наиме, умјесто да предузму мјере недржавотворне политике коју воде бошњачки политичари је однос према грађанима још један од пријера нефункционалности органа на нивоу БиХ и

нелегалног дјеловања и штете коју наноси БиХ. Кристијана Шмита иницијатора у свјетлу његовог неуставног, нелегитимног и постоји до овог поступка не би ни дошло, умјесто тога била би покренута истрага против професионализма и интегритета правосудних институција на нивоу БиХ, јер да исто Чињеница да је уопште дошло до овог поступка отклања све дилеме у погледу

законска обавеза. јер је исте ове законообјавио у Службеном гласнику Републике Српске, што је његова прописаном процедуром, те против директора Ју Службени гласник Републике Српске, је донијела Народна скупштина Републике Српске, у складу са уставом и законом изабрани председник Републике Српске, потписао указ о проглашењу два закона која председника Републике Српске, јер је вршећи своју уставну надлежност као легално Па тако Тужилаштво БиХ и Суд БиХ воде политички монтиран процес против

посљедице. и дејтонске БиХ, представници Републике Српске трпе незамисливе притиске и уставних и законских обавеза које имају за циљ изградњу и напредак Републике Српске Насупрот томе, због вођења државотворне и суверене политике и испуњавања

Наравно, у духу досадашњег понашања "заштитника БиХ", представници међународне заједнице у БиХ и Кристијан Шмит, нако упознатих са анкурдом ситуације настале дјеловањем Златка Лагумџије, амбасадора БиХ у Уједињеним нацијама, нису надали за сходно да реагују, да иступе и укажу на чињеницу да се у историји дипломатских односа није десило анкурд да Генерална скупштина УН разматра доношење Резолуције чији спонзор је појединца, практично обично физичко лице, јер уколико према прописима државе из које долазите немате легитимитет за одређено иступање, онда ваше дјеловање у погледу тог иступања не може произвођати последице иступања познате коју обављате, чиме се јасно ставља до знања да њихово дјеловање није добродоједно према свим грађанима БиХ, да бошњачки политичари уживају неупитну подршку одређеног дијела међународне заједнице, да циљ дјеловања није безбједност у БиХ, те добробит и напредак цјелокупног друштва и свих њених грађана, уколико исто није у складу са константним напомињањима бошњачких

организацији.

одлучивања у Уједињеним нацијама или у било којој другој међународној самостално сполнополитичко иступање појединца, у име БиХ, покрене механизме и интеритет истих у потпуности негиран, оног тренутка када је дозвољено да БиХ је понижена, један конститутивни народ у БиХ игнорисан, а правни субјективитет је непримијетити да је Предсједништво БиХ заобиђено, спољна политика БиХ уништена, уколико и занемаримо разлоге и тему дјеловања у конкретном случају, немогуће

садашњих и будућих генерација.

стекну повјерење у институције БиХ, што би водило коначном помирењу и суживоту стране јача повјерење и толеранција међу народима, а с друге стране да народи у БиХ Предсједништву БиХ. Овакав чин јасно показује недостатак намјере да се у БиХ, с једне нарушен Устав БиХ, који вођење спољне политике повјевава искључиво Резолуција спонзорисана без одобрења Предсједништва БиХ чиме је очигледно између осталог, савољним дјеловањем амбасадора БиХ у УН, Златка Лагумџије, свјесно игнорисали уставно уређење и друштвено-политичку стварност у БиХ. Па је тако бошњачки политичари су својим активностима и радњама у вези Резолуције,

неодступања од намјере да се Република Српска укине.

Сребреници, у Генералној скупштини Уједињених нација су још један од доказа Посљедње активности бошњачких политичара у вези Резолуције о геноциду у

3.3. Резолуција о Сребреници

шћу.

наношена штете Републици Српској и њеним грађанима, док наглашавамо истовремено грађани ФБиХ од тога немају никакве користи, чак напротив и они трпе

политичара да мијењају дејтонску БиХ.

Такође, потребно је нагласити да су ове активности и више него јасан показатељ спремности бошњачких политичара да свјесно обману свјетску политичку јавност да је Резолуција акт који подржава БиХ и који је потребан БиХ, а чињеница је да иста није продукт консензуса конститутивних народа у БиХ, нити ће допринијети напретку и изградњи БиХ.

За Резолуцију о Сребреници у Генералној скупштини Уједињених нација гласало је 84 државе чланице, док је 109 држава било против, уздржано или није ни гласало. Начин гласања, односно усвајање аката гласовима већине присутних чланица и које гласају, сходно члану 18. став 2. и 3. Повеље Уједињених нација, уобичајен је за "неважна питања" у Генералној скупштини УН. Ипак сам поступак израде, предлагања и лобирања за Резолуцију је за Републику Српску изузетно важан јер трајно детерминира односе у БиХ и у региону и Републици Српској оставља само један логичан пут, а то је мирно раздржживање са ФБиХ.

Република Српска осуђује сваки вид злочина почињених на овим просторима и не стоји иза било којег од њих. Истичемо да је битно да у БиХ постоји заједничка осуда за све злочине почињене над свим народима у БиХ у току грађанског рата у периоду 1992-1995. године, а не упуно наметање наратива да су постојале само бошњачке жртве, а који наратив је ескалирао са поменутим Резолуцијом.

3.4 Свепрски сабор

Због одређености српског народа да упркос опструкцијама и константним притисцима сачува мир, политичку и економску стабилност, самостаљност у одлучивању, интегритет Републике Српске у складу са Дејтонским споразумом, као и вриједности уткане у темеље нашег слободарског друштва, одржан је Свепрски сабор, на којем је усвојена Декларација о заштити националних и политичких права и заједничкој будућности српског народа.

Иако је у медијима одржавање Свепрског сабора представљено као рушење Дејтонског споразума, чињеница је да је Свепрски сабор констатовао да је Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини – Дејтонски споразум трајно и битно напуштен упркос тежњама Републике Српске и српског конститутивног народа, који су се борили за очување дејтонског уставног оквира у БиХ, те позива све међународне актере да се врате поштовању слова Дејтонског споразума, да Република Србија, у складу са статусом потписника Дејтонског споразума и у складу са овлашћенима које је добила од стране Републике Српске Споразумом од 29. августа 1995. године, треба да

Несамоствална политика која се ослања искључиво на страни утицај и која првенствено остварује захтеве америчке амбасаде у БиХ, довела је до нефункционалне БиХ у којој се константно подрива њена основа, а то је Дјелтонски споразум и покушавају прекајати надлежности, одузети имовина која припада Републици Српској и у коначници успоставити унитарна земља у којој не би постојали ентитети, а ни конститутивни народи.

Непремено деструктивно дјеловање бошњачких политика приморало је Републику Српску на предузимање корака који се односе на мирно раздрживање са БиХ. Наметање свог наротива као јединог могућег у БиХ, уз подршку међународне заједнице је оно на чему годинама инсистирају бошњачки политичари. Оваквом политиком наметања и тражења иностране подршке бошњачки политичари онемогућили су компромис и договор у БиХ, а самим тим и њен напредак.

3.5. Деструктивно дјеловање бошњачких политика

Битно је истаћи да ниједан закључак свесрпског сабора није на штету БиХ, осим уколико се позивање на примјену слова Дјелтонског споразума сматра штетним за БиХ.

Уједињених нација итд. савласност страна уговорница, као и одговарајућа Резолуција Савета безбедности споразума, којим је прописано да је за именовање високог представника потребна непријереним постављање високог представника у БиХ супротно Анексу Х Дјелтонског одлучивање и дјеловање унитар дјелтонске Босне и Херцеговине, те сматра гарантованих права српског конститутивног народа на слободно и самостално ентитетског нивоа на централни ниво, кршење људских права и слобода, те наметање закона, преласкавање конститутивних народа, пренос надлежности са непоштовање и кршење Дјелтонског споразума и демократских процедура у БиХ, виталног ентитетског интереса у Председништву БиХ. Свесрпски сабор је осудио свако интереса у Дому народа Парламентарне скупштине на нивоу БиХ и института заштите народа применом института ентитетског гласања у Представничком дому Дјелтонским споразумом, а који предвиђа механизме заштите ентитета и конститутивних и закона Републике Српске, да прихвата и подржава правни поредак успостављен Анексом IV Дјелтонског споразума и чија територија не може бити отуђена мимо Устава уставотворне, законодавне, извршне и судске функције у складу са Уставом БиХ - јединствен и недељив уставноправни субјект, који самостално обавља своје примјенује у облику у којем је и потписан од стране свих, да је Република Српска интернационализује проблем уршавања Дјелтонског споразума са захтевом да се исти

Република Српске је сматрала да су потписивањем Дјетонског споразума створени услови за равноправан однос свих конститутивних народа БиХ и осталих народа и грађана БиХ, уз јасну подјелу надлежности између власти на нивоу БиХ и њених ентитета, те да је сада на грађанима БиХ да је граде на темељима истог. Управо из наведених разлога Република Српска је разочарана и не прихвата да су многи кршили

4. ЗАКЉУЧАК

Република Српска ће у току имплементације Споразума о раздржљивању са ФБиХ и након што Споразум буде имплементиран, поштыљћи све народе и вјероисповјести, уложити максималне напоре на даљем грађењу односа са ФБиХ и у региону, у којем ће владати мир и стабилност и у којем ће се створити услови за економско јачање и просперитет цијелог простора. Грађани Републике Српске без обзира на националну и вјерску опредељеност могу бити сигурни да ће органи и институције Републике предузети све уставом и законом предвиђене мјере и радње и осигурати несметан живот и конзумирање свих могућих права, свим грађанима Републике Српске.

Предлагање Споразума о раздржљивању са ФБиХ сматрамо легитимним правом субјекта који је у стварање дјетонске БиХ унио дио свог унутрашњег субјективита.

Република Српска годинама упозорава на ово стање покушавајући успоставити дијалог са представницима власти у ФБиХ и наћи рјешење које ће омогућити нормално функционисање и напредак БиХ. С обзиром да се дјеловањем одређених представника међународне заједнице и представника бошњачких политичара и даље настоји разласти Република Српска, урзозити њено функционисање и њена безбједност, Република Српска је приморана да предузме мјере заштите надлежности које јој припадају и предложи Споразум о раздржљивању са ФБиХ.

Република Српска жели да изврши мирно раздржљивање од политичара који не доносе одлуке у интересу Републике Српске, БиХ и њених грађана, који константно призивају међународну интервенцију и којима одговара стање међународне управе тј. протектората.

Поставља се логично питање шта Република Српска још треба да учини, која се још надлежност треба пренијети са ентитетског на нивоу БиХ да би била функциционална, односно да би се задовољили интересни апетити одређених међународних субјеката и бошњачких политичара? Очигледно је да тежње за централизацијом БиХ и укидањем Републике Српске никада неће престати и да је Република Српска приморана да у циљу заштите свих својих грађана и уставног уређења предузме активности у циљу мирног раздржљивања са ФБиХ.

А на основу члана 1. става 3. државе чланице Међународног пакта о грађанским и политичким правима, укључујући и оне које су одговорне за управу над несамуравним подручима и подручима која се налазе под њиховим старатељством, дужне су олакшати остварење права на самоопредељење и поштовати то право у складу с одредбама Повеље Уједињених народа. Иста ова права загарантована су

Међународним пактом о грађанским и политичким правима у члану 1. става 1. утврђено је да сви народи имају право на самоопредељење. На основу овог права они слободно одређују свој политички статус и осигуравају свој привредни, друштвени и културни развој. Став 2. истог члана утврђује да сви народи могу слободно располагати својим природним богатствима и да се народ ни у ком случају не смије лишити средстава за свој опстанак. Управо се на овај начин крши Дјетонски споразум пошто је желимовина Републике Српске пренијети на ниво Босне и Херцеговине, што је недопустиво за Републику Српску и интегритет српског народа.

1. Конвенција о спречавању и кажњавању злочина геноцида (1948)
2. Женевске конвенције I-IV о заштити жртва рата (1949) и њихови допунски протоколи I-II (1977)
3. Конвенција о статусу избјеглица (1951) и Протокол (1966)
4. Конвенција о држављанству удатих жена (1957)
5. Конвенција о смањеном броју лица без држављанства (1961)
6. Међународна конвенција о елиминацији свих облика расне дискриминације (1965)
7. Међународни пакт о грађанским и политичким правима (1966) и опциони протоколи (1966 и 1989)
8. Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима (1966)
9. Конвенција о елиминацији свих облика дискриминације жена (1979)
10. Конвенција против мучења и других сурових, нехуманих и понижавајућих поступака или кажњавања (1984)
11. Европска конвенција о спречавању мучења и нехуманих или понижавајућих поступака или кажњавања (1987)
12. Конвенција о правима дјетета (1989)
13. Међународна конвенција о заштити права свих радника миграната и чланова њихових породица (1990)
14. Европска повеља за регионалне и мањинске језике (1992)
15. Оквирна конвенција за заштиту националних мањина (1994)

Уставом Босне и Херцеговине Анексом I такативно су набројани додатни споразуми о људским правима који ће се примјењивати на простору Босне и Херцеговине:

тај исти споразум и наметали рјешања супротна основном принципу и концепту Дјетонског споразума, а то је успостављање равноправног односа свих конститутивних народа у БиХ, те заштита свих њених грађана.

Метународним пактом о економским, социјалним и културним правима кроз члан 1. став 1. 2. и 3.

На основу ових конвенција гарантовано је свим народима право на самоопредељење и поштовање њихових права. Уколико се не буде поштовао Дејтонски споразум, а самим тим и Устав БиХ, те се настави са кршењем унутрашњег права на штету Републике Српске и српског народа то може довести до нефункционалности и питања одрживости Босне и Херцеговине и заједничких институција.

Само поштовање унутрашњег и метународног права Босну и Херцеговину може извести из кризе у коју је доспјела неодговорном и националистичком политиком бошњачких политичара али и притисцима метународне заједнице. Тежња политичког Сарајева за централизацијом БиХ и стварањем унитарне БиХ национална је тежња Бошњака, али на тај начин угрожавају се интереси друга два конститутивна народа и њихов опстанак на овом подручју.

Република Српска и њене институције поштују Дејтонски споразум и метународно право и ништа друго и не траже од политичких представника друга два конститутивна народа и метународне заједнице.

Стога уколико не буде политичке воље и метународне подршке да Босна и Херцеговина постане држава у којој се поштује устав онда је мирно раздрживање са Херцеговином БиХ, једини излаз за народе у Босни и Херцеговини, а предавање Споразума о регијалној односа Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине у складу са Дејтонским споразумом и метународним актима је једини уставан и законит пут који представља најбоље могуће рјешење за БиХ.

Наглашавамо да је Република Српска изабрала да се бори искључиво политичким и правним средствима и ни на који начин неће и не жели угрозити мир и стабилност у БиХ, али је и више него очигледно да је БиХ постала слијена лица за све народе и да мирним раздрживањем можемо ријешити све кризе и застоје који нас прате у протеклих 29 година.